

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

21 DÉCEMBRE 1961.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois coordonnées
sur les pensions de réparation.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Notre proposition de loi apporte quelques modifications en ce qui concerne les pensions des invalides militaires du temps de guerre et de leurs veuves et orphelins, dans le but de mettre fin à certaines inégalités qui ne peuvent se justifier dans une loi qui tend à réparer des affections identiques, contractées au cours et à la suite de l'accomplissement d'un même devoir patriotique.

Modification de l'article 9.

Il est prévu à l'article 9 § 2 que lorsque le requérant visé soit à l'article 6, soit à l'article 8 des lois coordonnées du 5 octobre 1948, a atteint l'âge de 30 ans au moment du fait dommageable et lorsqu'il a introduit sa demande de réparation en dehors des délais prévus par ces articles, il est déduit de l'invalidité attribuée, conformément au § 1er de l'article 9, à chaque mutilation, impotence ou infirmité, un nombre de degrés prévu au tableau figurant à l'article 9 § 2. Cette réduction qui atteint donc chaque affection, va de 5 à 50 degrés et varie suivant l'âge du requérant, au moment du fait dommageable et le délai qui s'est écoulé entre la fin des délais légaux et l'introduction de la demande de pension de réparation.

Pourquoi un invalide âgé de plus de 30 ans au moment du fait dommageable doit-il, dans certains cas prévus par la loi, être frappé d'une pénalité ?

Pourquoi deux catégories d'invalides : les moins de 30 ans et plus ?

A-t-on fait une différence de traitement et de conditions, lorsqu'il s'est agi de les rappeler sous les armes pour la mobilisation et pour la guerre ?

Si pour certaines raisons qui lui sont propres, un requérant âgé de 30 ans ou plus lors du fait dommageable, a attendu un certain nombre d'années avant d'introduire sa

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

21 DECEMBER 1961.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de gecoördineerde wetten
op de vergoedingspensioenen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ons wetsvoorstel brengt enkele wijzigingen aan wat betreft de pensioenen van de militaire invaliden uit oorlogstijd en van hun weduwen en wezen om een einde te maken aan zekere ongelijkheden die niet te verantwoorden zijn in een wet die ten doel heeft gelijkaardige aandoeningen te vergoeden, die tijdens en tengevolge van de vervulling van een zelfde vaderlandse plicht werden opgelopen.

Wijziging van artikel 9.

Artikel 9, § 2, bepaalt dat, wanneer de bij artikel 6 of bij artikel 8 van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 bedoelde aanvrager op 't ogenblik van het schadelijk feit de leeftijd van 30 jaar heeft bereikt en wanneer hij zijn aanvraag om vergoeding buiten de in die artikelen gestelde termijnen heeft ingediend, van de invaliditeit welke overeenkomstig § 1 van artikel 9, voor elke vermindering, impotentie of lichaamsgebrek is toegekend, een aantal graden wordt afgetrokken volgens de gegevens van de tabel in artikel 9, § 2. Deze vermindering, die dus elke aandoening treft, gaat van 5 tot 50 graden en verschilt volgens de leeftijd van de aanvrager op 't ogenblik van het schadelijk feit en de tijd die verstreken is tussen het einde van de wettelijke termijnen en de indiening van de aanvraag tot het bekomen van een vergoedingspensioen.

Waarom moet een invalide, die ouder was dan 30 jaar op het ogenblik van het schadelijk feit, in bepaalde, door de wet bedoelde gevallen, worden gestraft ?

Waarom twee categorieën van invaliden : zij die minder dan 30 jaar oud zijn en zij die 30 jaar en ouder zijn ?

Heeft men een verschil in de behandeling en in de voorwaarden gemaakt wanneer ze onder de wapens werden geroepen voor de mobilisatie en voor de oorlog ?

Indien, om zekere persoonlijke redenen, een aanvrager, die 30 jaar of ouder was op het ogenblik van het schadelijk feit, een zeker aantal jaren gewacht heeft om zijn aanvraag

demande de pension de réparation, doit-il être pénalisé alors que si un degré d'invalidité lui est reconnu, il a, en fait, réalisé une économie au profit de l'Etat ?

L'application du § 2 de l'article 9, est particulièrement défavorable aux grands invalides ayant plusieurs affections.

Exemple : un invalide de guerre obtient une pension pour 3 affections pourcentées respectivement à 25, 20 et 15 %.

1) sans réduction suivant l'article 9 § 2 : la pension totale atteint 55 %.

2) avec réduction de 20 % (par ex.) suivant article 9, § 2 :

1re affection : 25 % - 20 % = 5 %;

2me affection : 20 % - 20 % = 0 %;

3me affection : 15 % - 20 % = 0 % = 5 %.

Il en résulte donc, dans l'exemple envisagé, que par suite de l'application de l'article 9, § 2, le requérant n'obtiendra pas de pension alors que son invalidité réelle atteint 55 %.

Nous demandons donc la suppression de l'article 9, § 2.

Modification de l'article 10.

Pour la fixation du montant de la pension d'invalidité, l'article 10, § 1er, prévoit un taux de base fixé à 550 francs.

Le § 2 du même article précise cependant :

« La somme indiquée au § 1er du présent article est portée à 610 pour la fixation de la base de calcul des pensions dues pour les invalidités qui sont la conséquence :

— soit d'une blessure de guerre ou d'un traumatisme résultant de sévices exercés par l'ennemi au sens de l'article 4 de la présente loi;

— soit d'une maladie dont l'éclosion a été causée directement par une action de guerre ou par un traumatisme résultant de sévices exercés par l'ennemi;

— soit de la captivité en qualité de prisonnier politique. »

Il en résulte que l'affection contractée dans un camp de prisonniers de guerre est invalidée sur la base du taux 550, alors que cette même affection contractée dans un camp de prisonniers politiques est réparée sur la base du taux 650.

Il ne s'agit pas ici du domaine de la récompense, mais bien d'une réparation qui, de plus, est forfaitaire, puisque l'Etat ne peut réparer totalement le préjudice subi.

Le législateur n'a pas voulu cette injustice qui consiste à réparer un taux différent des affections identiques, contractées au cours ou à la suite de l'accomplissement d'un devoir patriotique.

Le critère de la souffrance doit être exclu de la nature de l'invalidité, c'est l'atteinte à l'intégrité physique qui doit être réparée, compte tenu de son importance et sur des bases identiques.

Nous demandons que le taux de base soit porté à 650 pour les prisonniers de guerre 1940-1945.

A noter que dans la législation 1940-1945, la pension n'est accordée que s'il est établi que l'invalidité a été contractée en service et du fait du service. A l'heure présente, les invalides de guerre, dont les prisonniers de guerre pour-

om een vergoedingspensioen in te dienen, moet hij daarvoor worden gestraft, ofschoon hij in feite, indien erkend wordt dat hij een bepaalde invaliditeitsgraad heeft, een besparing ten voordele van de Staat heeft verwezenlijkt ?

De toepassing van § 2 van artikel 9 is bijzonderlijk nadelig voor de groot-invaliden die aan verscheidene kwalen lijden.

Voorbeeld : een oorlogsinvalide bekomt een pensioen voor 3 aandoeningen die respectievelijk recht geven op een percentage van 25, 20 en 15 %.

1) zonder vermindering volgens artikel 9, § 2 : het totale pensioen belooft 55 %;

2) met vermindering van 20 % (bvb.) volgens artikel 9, § 2 :

1° aandoening : 25 % - 20 % = 5 %;

2° aandoening : 20 % - 20 % = 0 %;

3° aandoening : 15 % - 20 % = 0 % = 5 %.

In het beschouwde geval, vloeit daar dus uit voort dat, tengevolge van de toepassing van artikel 9, § 2, de aanvrager geen pensioen zal bekomen, ofschoon zijn werkelijke invaliditeitsgraad 55 % bedraagt.

Wij vragen dus de afschaffing van artikel 9, § 2.

Wijziging aan artikel 10.

Voor de vaststelling van het bedrag van het invaliditeitspensioen voorziet artikel 10, § 1, in een basisbedrag dat vastgesteld is op 550 frank.

§ 2 van hetzelfde artikel bepaalt evenwel :

« De bij § 1 van dit artikel aangeduide som wordt op 650 frank gebracht voor het vaststellen van de basis der berekening van de pensioenen verschuldigd wegens de invaliditeiten die het gevolg zijn van :

— hetzij een oorlogskwetsuur of een traumatisme ingevolge mishandelingen door de vijand, in de zin van artikel 4 dezer wet;

— hetzij een ziekte waarvan het uitbreken rechtstreeks veroorzaakt werd door een oorlogsactie of door een traumatisme ingevolge mishandelingen door de vijand;

— hetzij de gevangenschap als politiek gevangene. »

Daaruit volgt, dat de aandoening die opgelopen werd in een krijgsgevangenenkamp recht geeft op een invaliditeitspensioen op basis van 550, terwijl diezelfde aandoening, opgelopen in een kamp voor politieke gevangenen vergoed wordt op basis van 650.

Het gaat hier niet om een beloning, maar om een vergoeding, die dan nog forfaitair is, aangezien de Staat de opgelopen schade niet volledig kan vergoeden.

Het lag niet in de bedoeling van de wetgever deze onrechtvaardigheid toe te passen op volkomen gelijke aandoeningen, opgelopen bij of voortvloeiend uit het vervullen van een vaderlandse plicht.

De smart dient als criterium uitgesloten bij het bepalen van de invaliditeit; de aantasting van de fysieke gaafheid moet worden vergoed, rekening houdend met de mate waarin deze aangetast werd en op grond van dezelfde maatstaven.

Wij vragen dat het basisbedrag voor de krijgsgevangenen van 1940-1945 zou verhoogd worden tot 650.

Er dient opgemerkt dat de wetgeving voor de periode van 1940-1945 het pensioen slechts toekent voor zover vaststaat dat de invaliditeit tijdens de dienst en ingevolge de dienst opgelopen werd. Op dit ogenblik ontvangen de

centés sur la base du taux 550, obtiennent une pension quasi identique à celle d'un invalide de guerre 1914-1918 dont l'affection a été contractée en service, mais *non du fait du service*.

Modification de l'article 13.

Les lois coordonnées sur les pensions de réparation ne permettent la reconnaissance de la qualité de grand invalide que lorsque l'invalidité atteint 100 % et lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1) lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures de guerre ou d'accidents au sens de l'article 4 : bénéficié de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une est pourcentée à 80 % au moins;

2) lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures ou d'accidents autres que ceux définis à l'article 4 : bénéficié de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une est pourcentée à 80 % au moins et de l'indemnité pour amputation ou pour l'aide d'une tierce personne;

3) lorsqu'il s'agit de maladies : bénéficié de 100 % pour une seule affection dont le n° figure à l'article 13, 1° et de l'indemnité spéciale pour l'aide d'une tierce personne.

Nous estimons que l'invalide à 100 %, que ce soit pour une invalidité unique ou pour plusieurs, est un invalide à 100 % et que le bénéfice du statut des grands mutilés et invalides doit lui être accordé.

Certes, le blessé est méritant, mais le malade l'est tout autant, car c'est au service de la Patrie qu'ils ont tous deux contracté leur invalidité.

En outre, le malade a des frais beaucoup plus importants généralement que le blessé.

Nous pensons que le bénéfice du statut spécial doit être accordé d'office à tous ceux dont l'invalidité est fixée à 100 %.

Suppression de l'article 14.

Cet article n'a plus sa justification si l'article 13 est modifié comme proposé.

Modification de l'article 16.

A l'occasion de la revision périodique sont seules réexaminées les affections pourcentées.

Nous estimons que l'obligation pour l'O. M. L. devrait exister de revoir également les affections reconnues et pourcentées à 0 %, car sinon l'intéressé doit solliciter la réouverture de son dossier du chef d'aggravation, avec les conséquences qui peuvent en résulter.

Modification de l'article 21.

L'article 1er, § 3, de la loi du 24 avril 1958 a accordé, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation.

Il a prévu, en particulier, que ne pouvaient prétendre à la pension, les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins.

oorlogsinvaliden, waaronder de krijgsgevangenen die een basisbedrag van 550 ontvangen, een pensioen dat nagevoeg overeenstemt met het pensioen van een oorlogsinvaliden van 1914-1918, wiens aandoening opgelopen werd tijdens de dienst, *maar niet ingevolge de dienst*.

Wijziging van artikel 13.

Ingevolge de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen is de erkenning als groot-invalide slechts mogelijk voor zover de invaliditeit 100 % bereikt en de volgende voorwaarden vervuld zijn :

1) wanneer het de nasleep betreft van oorlogskwetsuren of ongevallen in de zin van artikel 4 : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een op ten minste 80 % werd vastgesteld;

2) wanneer het de nasleep betreft van andere kwetsuren of ongevallen dan deze bepaald bij artikel 4 : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een op ten minste 80 % werd vastgesteld en de vergoeding voor amputatie of voor hulp van een derde persoon;

3) wanneer het ziekten betreft : een invaliditeit van 100 % genieten voor een enkele aandoening waarvan het nummer voorkomt in artikel 13, 1°, en de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon.

Wij zijn van mening dat een invalide naar rata van 100 %, onverschillig of het een enkele of verscheidene invaliditeiten betreft, een invalide naar rata van 100 % is en dat hij het statuut van groot-verminkte en -invalide moet genieten.

Degene, die kwetsuren opliep, is ongetwijfeld verdienstelijk, maar dit geldt in dezelfde mate voor de zieke, want beiden zijn invalide geworden in dienst van het Vaderland.

Bovendien brengt een ziekte gewoonlijk veel grotere uitgaven met zich dan de nasleep van een kwetsuur.

Wij zijn de mening toegedaan dat het bijzonder statuut ambtshalve moet toegekend worden aan degenen, wier invaliditeit op 100 % werd vastgesteld.

Weglating van artikel 14.

Voor dit artikel bestaat geen verantwoording meer indien artikel 13 gewijzigd wordt zoals voorgesteld.

Wijziging van artikel 16.

Bij gelegenheid van de periodieke herziening worden alleen de aandoeningen met percentage onderzocht.

Wij menen dat de G. G. D. zou moeten verplicht worden ook de erkende aandoeningen, waarvan het percentage vastgesteld werd op 0 %, te herzien aangezien bij gebreke daarvan de belanghebbende de heropening van zijn dossier dient aan te vragen wegens verergering van zijn toestand, met de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Wijziging van artikel 21.

Artikel 1, § 3, van de wet van 24 april 1958, heeft, onder sommige voorwaarden, een pensioen toegekend aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen.

In het bijzonder werd bepaald dat de weduwen wier huwelijk niet ten minste een jaar heeft geduurd, geen aanspraak kunnen maken op het pensioen.

Il s'agit là d'une condition arbitrairement fixée dans la loi et d'une pénalisation, dont nous demandons le retrait.

D'autre part, la loi du 24 avril 1958 fixe dans une mesure que nous ne pouvons admettre, le taux de la pension accordée aux veuves mariées après le fait dommageable, ainsi qu'aux orphelins conçus après le même fait; c'est pourquoi, nous sollicitons en faveur des intéressés, l'octroi d'une pension au même taux que celui accordé aux veuves avant le fait dommageable.

Par ailleurs, les veuves 1914-1918 peuvent obtenir une pension de réversion, sans qu'il y ait de relation de cause à effet entre l'invalidité et le décès, pour autant que l'invalidité ait eu au moins 30 % pour blessure avec chevron de blessure ou 60 % pour maladie.

Les veuves des invalides 1940-1945 ne bénéficient pas de cette pension de réversion et il faut admettre qu'une différenciation aussi nette chez des victimes se trouvant dans la même situation, ne se justifie nullement.

Modification de l'article 22.

L'article 22, 3e alinéa, prévoit que la pension de veuve, hors les cas spécifiés, est réduite d'un quart ou de moitié lorsque le décès survient quinze ou vingt-cinq ans après le fait dommageable.

Le côté absurde de telles dispositions apparaît immédiatement, car il est certain que chaque individu a un indice de robusticité, de capacité vitale qui lui est propre et, de plus, la vie menée par après par les différents intéressés occasionnera à son tour des évolutions différentes. L'absurdité apparaît d'autant plus que l'O. M. L. a tous pouvoirs pour déterminer l'importance des facteurs étrangers (âge, etc.) qui sont intervenus dans la cause du décès.

Nous citerons simplement comme exemple le cas d'un requérant qui contracte son invalidité à l'âge de 20 ans : pour que la veuve puisse bénéficier de la pension complète, toutes autres règles respectées, il faut qu'il décède avant l'âge de 35 ans.

Nous demandons donc la suppression des dispositions incriminées.

Modification de l'article 39.

L'article 39, § 4, constitue une pénalité atteignant les invalides qui font une demande d'aggravation plus de 10 ans après leur première demande de pension.

En effet, lorsque la demande de revision en aggravation est introduite plus de 10 ans après la demande initiale, elle tombe sous l'application des dispositions de l'article 39 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, c'est-à-dire qu'une réduction de 5 % devra être appliquée normalement sur l'augmentation accordée si le requérant avait atteint l'âge de 30 ans au moment du fait dommageable, pour autant que la demande de revision soit introduite moins de 15 ans après la première demande. Cette réduction est de 10 % si le requérant avait atteint l'âge de 35 ans au moment du fait dommageable, pour autant que la demande de revision soit introduite moins de 15 ans après la première demande.

Elle est augmentée de 5 % si la demande est postérieure au délai de 15 ans suivant la première demande; de 10 % si ce délai est de 20 ans, etc. Cette pénalité n'atteint toutefois pas les invalides âgés de moins de 30 ans lors du fait dommageable et ceux qui tombent sous l'application du § 1er de l'article 5 des lois coordonnées du 5 octobre 1948.

Wij vragen de intrekking van deze willekeurig in de wet opgenomen voorwaarde, die tevens een straf is.

Daarenboven stelt de wet van 24 april 1958 een voor ons onaanvaardbaar bedrag vast voor de pensioenen welke worden toegekend aan de weduwen die na het schadelijk feit zijn gehuwd alsmede aan de wezen die na datzelfde feit zijn verwekt; wij vragen dan ook dat ten gunste van de belanghebbenden een zelfde pensioen wordt toegekend als wordt verleend aan de weduwen die vóór het schadelijk feit zijn gehuwd.

Voorts hebben de weduwen van 1914-1918 aanspraak op een overlevingspensioen, zonder dat er een oorzakelijk verband moet bestaan tussen de invaliditeit en het overlijden, voor zover aan de invalide ten minste 30 % is toegekend voor verwonding met kwetsuurstreep of 60 % voor ziekte.

De weduwen van de invaliden van 1940-1945 hebben geen recht op dit overlevingspensioen en het is duidelijk dat en zo grote discriminatie tussen slachtoffers die in dezelfde toestand verkeren, geen zins gerechtvaardigd is.

Wijziging van artikel 22.

Artikel 22, 3^e lid, bepaalt dat het weduwenpensioen, buiten enkele welbepaalde gevallen, op een vierde of de helft wordt gebracht wanneer het overlijden 15 of 25 jaar na het schadelijk feit plaats heeft.

Het ongerijmde karakter van dergelijke bepalingen valt dadelijk op want het staat toch vast dat de lichaams- en levenskrachten van persoon tot persoon verschillen en dat de levenswijze van iedere belanghebbende na het schadelijk feit op haar beurt tot een verschillende ontwikkeling zal leiden. Deze bepalingen zijn des te ongerijmder daar alleen de G.G.D. bevoegd is om de omvang te bepalen waarin de externe factoren (leeftijd, enz.) een rol bij het overlijden hebben gespeeld.

Als voorbeeld willen wij hier alleen het geval aanhalen van een aanvrager die op 20-jarige leeftijd invalide is geworden : zijn weduwe zal slechts op een volledig pensioen aanspraak hebben indien hij vóór de leeftijd van 35 jaar overlijdt, waarbij dan nog voldaan dient te zijn aan alle andere desbetreffende voorschriften.

Wij vragen dus dat de betwistbare bepalingen worden ingetrokken.

Wijziging in artikel 39.

§ 4 van artikel 39 is een straf welke de invaliden treft die meer dan 10 jaar na hun eerste pensioenaanvraag een aanvraag om herziening wegens verergering indienen.

Immers, wanneer de aanvraag om herziening wegens verergering meer dan 10 jaar na de oorspronkelijke aanvraag is ingediend, valt zij onder de toepassing van de bepalingen van artikel 39 der gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, d.w.z. dat de toegekende verhoging normaal met 5 % moet worden verminderd indien de aanvrager 35 jaar was geworden op het ogenblik dat het schadelijk feit plaatsgreep, voor zover de aanvraag om herziening minder dan 15 jaar na de eerste aanvraag is ingediend.

Zij wordt verhoogd met 5 % indien de aanvraag meer dan 15 jaar na de eerste aanvraag wordt ingediend; met 10 % indien zulks meer dan 20 jaar nadien gebeurt, enz. Door deze maatregel worden evenwel niet getroffen de invaliden die minder dan 30 jaar oud zijn op het ogenblik dat het schadelijk feit plaats had alsmede op degenen die vallen onder artikel 8, § 1, van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948.

Le cas échéant, il y a deux pénalités lorsqu'il doit également être fait application de l'article 9 § 2, en plus de l'article 39 § 4. Disons même qu'il y a dans la plupart des cas, trois pénalités car l'Office Médico-Légal (O.M.L.) lors de l'expertise médicale, aura sans doute déjà pris en considération des facteurs étrangers (tels que l'âge) qui pourraient être intervenus dans l'aggravation de l'affection.

On ne peut nier l'intervention du facteur « âge » dans certains cas, mais comment admettre que l'Etat se soit réservé une double possibilité de restrictions à l'égard notamment de ceux qui, invalides de guerre, avaient atteint l'âge de 30 ans au moment du fait dommageable.

Il apparaît dès lors que pour ces derniers, la possibilité d'octroi d'un pourcentage d'aggravation se révèle rapidement impossible en raison des différents taux d'abattement prévus au titre de facteurs étrangers d'une part, d'application de l'article 39 d'autre part.

Nous demandons donc la suppression pure et simple du § 2 de l'article 9 et de l'article 39 des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

In voorkomend geval worden twee straffen toegepast wanneer naast artikel 39, § 4, ook artikel 9, § 2, moet worden toegepast. In de meeste gevallen worden zelfs drie straffen tegelijk toegepast, want de Gerechtelijke geneeskundige dienst (G. G. D.) zal bij de geneeskundige expertise ongetwijfeld reeds rekening hebben gehouden met de externe factoren (zoals de leeftijd), die een rol zouden kunnen spelen in de verergering van de aandoening.

Men kan niet ontkennen dat de factor « leeftijd » een rol speelt in sommige gevallen, doch het is onaanvaardbaar dat de Staat twee mogelijkheden heeft opengelaten om restricties toe te passen, met name ten opzichte van de oorlogsinvaliden die de leeftijd van 30 jaar hadden bereikt op het ogenblik dat het schadelijk feit plaats had.

Derhalve is het duidelijk dat deze laatste onmogelijk een verergeringsprocent kunnen verkrijgen wegens de verschillende aftrekbedragen die zijn voorgeschreven voor de externe factoren enerzijds en voor de toepassing van artikel 39 anderzijds.

Derhalve vragen wij dat § 2 van artikel 9 en artikel 39 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen zonder meer ingetrokken worden.

J. MARTEL.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

1) le § 2 de l'article 9 des lois coordonnées sur les pensions de réparation est abrogé.

2) L'alinéa 1er du § 3 du même article est modifié comme suit :

« § 3. — Les invalidités sont rangées dans l'ordre décroissant de leur importance. »

3) Les mots suivants figurant au § 5 du même article sont supprimés :

« sans la réduction prévue au § 2 ».

Art. 2.

L'article 10, § 2, des mêmes lois est complété en son 3e alinéa, de la mention : « prisonnier de guerre ». Cet alinéa devient ainsi :

« soit de la captivité en qualité de prisonnier politique ou de prisonnier de guerre ».

Art. 3.

Les huit premiers mots de l'article 13, 1er alinéa, des mêmes lois sont supprimés.

Art. 4.

L'article 14 des mêmes lois est abrogé.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

1) § 2 van artikel 9 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt opgeheven.

2) Het eerste lid van § 3 van hetzelfde artikel wordt gewijzigd als volgt :

« § 3. — De invaliditeiten worden gerangschikt in de afdalende volgorde van hun belangrijkheid. »

3) Volgende woorden, die in § 5 van hetzelfde artikel voorkomen, worden weggelaten :

« zonder de bij § 2 voorziene vermindering ».

Art. 2.

Artikel 10, § 2, van dezelfde wetten wordt in zijn derde lid aangevuld met de vermelding « krijgsgevangene ». Dit lid wordt dus als volgt :

« hetzij de gevangenschap als politiek of als krijgsgevangene ».

Art. 3.

De eerste zeven woorden van het eerste lid van artikel 13 van dezelfde wetten worden weggelaten.

Art. 4.

Artikel 14 van dezelfde wetten wordt opgeheven.

Art. 5.

L'alinéa 2 de l'article 16 des mêmes lois est remplacé par la disposition suivante :

« Elles font l'objet, après cinq ans de la date à laquelle elles ont pris cours, d'une révision périodique, qui porte uniquement sur le degré d'invalidité permanent évalué conformément à l'article 9, même pour les affections reconnues et non pourcentées. »

Art. 6.

L'article 1er, § 1er, de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, créant une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front est modifiée comme suit :

« Article 1er. — § 1er. — Peuvent faire valoir leur titre à une pension égale à celle prévue par l'article 22 des lois coordonnées sur les pensions de réparation du 5 octobre 1948 : »

Art. 7.

Le § 3, de l'article 1er de la même loi est abrogé.

Art. 8.

L'alinéa ci-après est intercalé entre le 4e et le 5e alinéa de l'article 21 des lois coordonnées sur les pensions de réparation :

« Par dérogation aux dispositions qui précèdent, si l'invalidité reconnue au mari s'élève à 60 % au moins du chef d'affections ou infirmités contractées ou aggravées du fait de la guerre, ou à 30 % du chef de blessures, la veuve a droit à une pension viagère équivalente au tiers du principal de la pension d'invalidité accordés ou susceptible de revenir au défunt, sans que le rapport de causalité soit requis entre la blessure, la maladie ou l'infirmité, pour autant que le mariage soit antérieur au fait dommageable, ou, s'il est postérieur, qu'il ait été contracté dans le délai de 5 ans prévu dans ce cas. »

Art. 9.

Les vingt-trois derniers mots du 3e alinéa de l'article 22 des mêmes lois sont supprimées.

Art. 10.

1) L'article 37, § 1er, des mêmes lois est modifié comme suit :

« Article 37. — § 1er. — L'invalidé admis à la pension temporaire ou dont la pension a été rendue définitive conformément à l'article 16, peut en tout temps solliciter un nouvel examen de son cas en raison soit de l'aggravation normale de la mutilation, de l'impotence ou de la maladie

Art. 5.

Lid 2 van artikel 16 van dezelfde wetten wordt vervangen door volgende bepaling :

« Zij worden, vijf jaar na hun aanvangsdatum herzien, uitsluitend met betrekking tot de blijvende invaliditeitsgraad, geschat overeenkomstig artikel 9, zelfs voor de erkende aandoeningen waarvoor geen invaliditeitspercentage toegekend werd. »

Art. 6.

Artikel 1, § 1, van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepn, wordt gewijzigd als volgt :

« Artikel 1. — § 1. — Hebben aanspraak op een pensioen gelijk aan datgene dat is bedoeld in artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 : »

Art. 7.

§ 3 van artikel 1 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 8.

Volgend lid wordt ingelast tussen het 4de en het 5de lid van artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen :

« In afwijking van voorgaande bepalingen heeft de weduwe, indien de erkende invaliditeit van de echtgenoot tenminste 60 % bedraagt uit hoofde van aandoeningen of lichaamsgebreken, opgelopen of verergerd tengevolge van de oorlog of 30 % uit hoofde van kwetsuren, aanspraak op een lijfrente die gelijkwaardig is aan een derde van de hoofdsom van het invaliditeitspensioen dat toegekend werd aan de overledene of hem zou toegefallen zijn, zonder dat het oorzakelijk verband vereist is tussen de kwetsuur, de ziekte of het lichaamsgebrek, voor zover het huwelijk dagteekent van voor het schadelijk feit of, indien het later plaats had, dat het werd gesloten binnen het in dit geval bepaalde tijdsbestek van 5 jaar. »

Art. 9.

De laatste vijf-en-twintig woorden van het derde lid van artikel 22 van dezelfde wetten worden weggelaten.

Art. 10.

1) § 1 van artikel 37 van dezelfde wetten wordt gewijzigd als volgt :

« Artikel 37. — § 1. — De op tijdelijk pensioen gestelde invalide of deze wiens pensioen, in toepassing van artikel 16, definitief is, mag te allen tijde een nieuw onderzoek van zijn geval aanvragen, hetzij wegens normale verergering van de verminking, impotentie of ziekte die aanleiding

qui a donné lieu à la pension, soit de complications qui sont en relation directe avec cette mutilation, cette impotence ou cette maladie. »

2) Le § 2 du même article est modifié comme suit :

« § 2. — Celui qui n'a pas obtenu de pension temporaire ou qui, l'ayant obtenue, se l'est vu retirer à l'occasion d'une revision périodique, pour l'unique motif que le degré d'invalidité reconnu comme exclusivement imputable au service, à la captivité ou aux prestations fournies, était insuffisant pour lui créer des titres à pareille pension peut, sans limitation de délai, solliciter la revision de son dossier pour les causes indiquées au § 1er. »

Art. 11.

L'article 39 des mêmes lois coordonnées est abrogé.

30 novembre 1961.

gaf tot het pensioen, hetzij wegens verwickelingen die in rechtstreeks verband staan met deze verminking, impotentie of ziekte. »

2) § 2 van hetzelfde artikel wordt gewijzigd als volgt :

« § 2. — Hij die geen tijdelijk pensioen verkregen heeft of aan wie het ter gelegenheid van een periodieke herziening onttrokken werd om de enige reden dat de graad van invaliditeit, erkend als uitsluitend te wijten aan de dienst, de gevangenschap of de geleverde verstrekkingen ontoereikend was om hem op zulk een pensioen recht te geven, mag gedurende een onbepaalde termijn wegens de in § 1 opgegeven oorzaken om herziening van zijn dossier verzoeken. »

Art. 11.

Artikel 39 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt opgeheven.

30 november 1961.

J. MARTEL,
A. PARISIS,
M. DESTENAY,
J. GASPARD,
L. NAMECHE.